

VASSBUKEN

2/2018

¹There are two other "X" and "Y" chromosomes in the genome, but they are not sex chromosomes.

Einmal umher auf "Die Nordsee" vom 1.1.1918, zeigt das Diagramm in Schwarz.

*"Fyrelinger på Tøllinghus" (1942) och "Lilla Svanen
Sjökalle" (1948) var namn förteckningar över Hella
både stora och lilla, till och med på väg.*

Aukland and others (1994)

NYÅRSNUMMER
PORKALA UNGDOMSFÖRENING R.F.

PORKALA UNGDOMSFÖRENING R.F.

Styrelsen

Telefon

ORDFÖRANDE	Gun Weckman Kalantivägen 30 a, 00430 Helsingfors gun.weckman@gmail.com	050 487 2238
VICE ORDFÖRANDE	Anita Löfgren Halvmånen 1 B 14, 02210 Esbo anita.lofgren1@icloud.com	050 562 5413
SEKRETERARE	Agneta Brenner Västra fortet 8 B, 02160 Esbo agneta.brenner@gmail.com	050 3571 418
KASSÖR	Susanna Holm Melkögränd 4 A 18, 00210 Helsingfors holm.sussi@gmail.com	050 4273 526
LEDAMÖTER	Magdalena Häggström Krogbergsvägen 3 C, 02700 Grankulla	040 505 3762
	Annika Niemimaa Antbackavägen 4 E 25, 02400 Kyrkslätt	040 757 8169
	Erik Uddström Hirbölebågen 25 C, 02160 Esbo	040 5868 645
SUPPLEANTER	Sandrine Siw From Ledstensgränden 2 D 83, 00710 Hfrs	050 3621 739
	Charlotta Häggström Grönbackavägen 7 D, 02710 Esbo	050 348 8355
	Christina Molander-Landell Tunnelvägen 14 D 17, 00320 Helsingfors	040 841 2247
	Jan Nåls Parkgatan 9 A 1, 00140 Helsingfors	050 521 7647

Rigårdsnäs

INTENDENT UTHYRNING	Jyrki Tolvanen Porkalavägen 1710, 02480 Kyrkslätt juraustolvanen@gmail.com	0500 608 354
ADRESS	Porkalavägen 1710, 02480 Kyrkslätt	

Internet: www.porkalauf.fi

Bankkonto: Aktia IBAN FI 8440 5520 4000 1580, BIC HELSFIHH

Vassbuken 2/2018

UTGIVNINGSDATUM	31.12.2018
ANSVARIG UTGIVARE	Styrelsen för Porkala Ungdomsförening r.f.
REDAKTÖR, LAYOUT	Patrick Eriksson
FOTON	Se bildtexterna
PÄRMBILDEN	Utställningsplansch på Marita Lindquist temadag 18.8.2018 (foto: Patrick Eriksson)

ORDFÖRANDENS HÄLSNING

Kära PUF-medlemmar!

I skrivande stund har vi passerat julen och ett nytt år är på antågande. I denna tid då det är mörkt och kyligt ute känns det fint att ännu kasta en blick tillbaka på den gångna sommarsäsongen. Nog var det ju en SOMMAR som vi kommer att minnas länge! En så lång enhetlig period av värme och sol har jag nog inte upplevt tidigare.

Vår förening bjöd på en hel massa program under säsongen och vi lyckades också få det stora bryggprojektet så gott som färdigt under försommaren. Arbetet med förbättrande av utedasset har också påbörjats under sommaren.

I år invigde vi säsongen redan den 9 juni med en ny bekantskap; musikgruppen Pihasoittajat uppträdde på danslavan med svängig och välklingande folkmusik med irländska inslag. Trots att det var tidigt i juni var vädret soligt och varmt vilket bidrog till den fina stämningen. Jag kan redan avslöja att Pihasoittajat kommer igen nästa sommar!

Vår traditionella sommarfest hölls som vanligt lördagen efter midsommaren, detta år 30 juni och trots hotande regnmoln och hårda vindpustar just innan festen började var vädret soligt och fint. Läs mera om sommarfesten på sida 5.

Den 18 juli gick sommarens båtutfärd till Högholmen dit vi hade blivit inbjudna av segelföreningen Vesivaaka, representerad av vår egen medlem Pertti Nykänen. Mera om utfärden på sida 6.

Teater Rampfeber stod i år igen för sommarens teaterpjäs som var komedin "Hemmafesten". Föreställningen gick av stapeln 21 juli.

PUF:s kulturella storsatsning var i år Marita Lindquist temadagen som hölls lördagen 18 augusti. Mera om den på sidorna 7-9.

Under veckändan 24.-26 augusti var det igen traditionell Konsthappening på Rigårdsnäs med fotografier av Erik Uddström och tavlor och dikter av Pentti Aaltonen. Trubaduren Pentti Hildén och vår egen visångare Pata Eriksson underhöll besökarna under var sin eftermiddag.

September inleddes med att Finnairin kuoro höll en skönklingande konsert den 1 september. Publiken fick igen sjunga med i några av låtarna vilket uppskattades.

Sommarsäsongen avslutades festligt med en helafton med Visans Vänner där glada snapsvisor sjöngs till silltallriken och sedan uppträdde artisterna under middagen. Mera om kvällen på sida 11.

Jag vill hjärtligt tacka er, kära medlemmar, för att ni så aktivt ställer upp på våra evenemang. Det har stor inverkan på att vi lyckas få trevliga program som teater- och musikgrupper att vilja komma till Rigårdsnäs och uppträda år efter år.

Nu under vintersäsongen planerar vi igen programmet för kommande sommarsäsong. Vi i styrelsen tar tacksamt emot goda idéer och förslag från er om vad vi kunde hitta på nästa sommar. Så fundera och tag kontakt! Så mycket kan jag avslöja att sommarfesten 2019 är lördagen 29 juli och Arne Alligator kommer att glädja barnen!

Till slut vill jag önska er alla ett framgångsrikt och Gott Nytt År!

Gun

ÅTERBLICK PÅ DEN GÅNGNA SOMMAREN

Brygginvigning och årsmöte

Vår stora satsning på bryggan under vårvintern roddes i hamn förra våren och den 57 meter långa bryggan återinvigdes i samband med årsmötet på Rigårdsnäs.

Det fina vintervädret och de starka isarna som bar ända till början av första maj gjorde det möjligt för föreningens glada talkogång att jobba med bryggan ännu långt in i maj. Tack vare vädret och energiska medlemmar fick vi den faktiskt färdig för sommarens båtgäster. På invigningen tackade vår ordförande Gun Weckman alla som hade deltagit i bryggtalkon och bryggbyggarkurser. Därefter invigde hon bryggan genom att resolut klippa av bandet till bryggan med en imponerande stor bultsax.

Ett antal aktiva medlemmar hade samlats för invigningen och årsmötet, som inleddes efter ett glas skumvin ute på den nyss invigda bryggan.

Också utedasset förnyas

Under det gångna året har det skett ändringar kring vårt gamla utedass. På våren höjdes marknivån och byggnaden med en knapp meter för att förbättra tillgängligheten och arbetet har fortsatt under hösten.

På hösten fick föreningen åtgärdstillstånd av kommunen att installera komposterande toaletter och en avloppsbrunn bakom utedasset. Det skall med tiden leda till att vi får nya, hygieniska toaletter och tvättställ med rinnande vatten, åtminstone till sommaren.

Markarbetena och rördragningarna är gjorda av Heikki Lauronen/Viherteko Oy, som också i tiden hjälpte med ombyggnaden av festsalens golv. Planeringen har skötts av Stefan Wasström/Wassis Ab.

Vår aktiva ordförande har lett upprustningen av utedassen, ett nog så viktigt projekt!

Årsmötet återvalde

Föreningens årsmöte hölls den 26 maj 2018. Styrelsen omvaldes i sin helhet, likaså omvaldes ordföranden Gun Weckman.

Som ordförande fortsätter Gun nu för andra året i följd. I styrelsen sitter Anita Löfgren, viceordförande, Agneta Brenner, sekreterare, Susanna Holm, kassör samt ledamöterna Magdalena Häggström, Annika Niemimaa och Erik Uddström. Också revisorn Christian Lybeck återvaldes. Styrelsens och suppleanternas kontaktuppgifter hittar du på pärrens insida i detta medlemsblad.

Upprustningen av utedasset och byggandet av en rullstolsramp till föreningshuset fortsätter på våren, så räkna med att det blir fortsättning på våra energiska talkotillfällen.

Text: Patrick Eriksson

Glad stämning under brygginvigningen. Vem var fotografen?

Gårdsmusikanter på Rigårdsnäs

Pihasoittajat, en av våra äldsta "folkrock"-musikgrupper från 1960-talet gästade Rigårdsnäs den 9 juni. Det blev fin konsert med den kända gruppen, vars ledare Kim Kuusi numera är sommarbosatt i Porkala.

Pihasoittajat bildades ursprungligen i Kaustinen under folkmusikfestivalen 1969 och har sedan dess spelat en blandning av finländsk och irländsk modern folkmusik. De representerade Finland i Eurovision Song Contest 1975 ved "Viulu-ukko" och kom på sjunde plats, en av de allra finländska placeringarna genom tiderna. Ensemblen har numera utökats med en yngre generation skickliga musiker, men de gamla "starorna" var med och gjorde konserten till en fin upplevelse. Vi fick höra både gamla och nya låtar och publiken stortrivdes i det fina vädret.

*Pihasoittajats konsert på Rigårdsnäs inledde förra sommarsäsongen. Gruppens ledare Kim Kuusi längst till höger vid dragspelet. Pihasoittajat kommer igen nästa sommar!
Foto: P. Eriksson*

Sommarfest - än en gång

Sommarfesten har hållits på samma tidpunkt i över trettio år, lördagen efter midsommar. Så skedde också förra sommaren och det bjöds på traditionell marknadsstämning och roligt program för barnen.

En trogen publik trotsade det rätt så kulna vädret på sommarfesten. Barnen fick lyssna på "Raka Bananer" med bl.a. Linda Sundberg, känd från Buuklubben. Marknadsstånd, våfflor, fisk-soppa och "det gamla vanliga" stod på programmet. Kerstin Häggström tog väl hand om barnen som fick kasta stövlar och göra annat roligt.

Ovan: Raka Bananer i farten.

Till vänster: Underbara kvinnor vid serveringen, fr.v. Heidi Vanhanen, Helena Kumpunen, Sandrine Siw From, Susanna Holm (med ryggen till) och Christina Åhman.

Längre till vänster en välbekant syn: Viceordföranden Anita Löfgren säljer biljetter i solskenet.

Foton: Patrick Eriksson

ÅTERBLICK, SOMMARUTFÄRD OCH TEATER

Friska vindar på sommarutfärden

Segelföreningen Vesivaaka hade i år bjudit in Porkala uf att hålla sin sommarutfärd på Högholmen utanför Räfsö.

Sagt och gjort, den 18 juli åkte ca 40 medlemmar till Högholmen och togs väl emot av Vesivaakas holmvärd Peter Ek och vår egen medlem Pertti "Pete" Nykänen. Det blåste en frisk ostlig vind den dagen som ledde till att båtarna fick ta iland på norra och västra sidan av ön, men vädret var soligt och varmt och stämningen på topp. Ca 40 personer deltog.

Peter Ek och Pete Nykänen berättade om segelföreningen och presenterade byggnaderna på holmen. En intressant detalj var att alla Vesivaakas medlemmar är frimurare, så vi fick en liten presentation också av det mytomspunna sällskapet.

Efter pratstunden fick man söka sig lämpliga platser i lä för blåsten och så blev det sedvanlig picknick i solskenet. Så småningom var picknick-korgarna tömda varefter båtarna började söka sig hemåt en efter en. Då hade vinden redan litet mojnat så det blev en riktigt trevlig sjöresa hem.

*Överst: Erik Uddström trollband alla barnen med sina spännande historier.
Ovan: Här är återväxten tryggad! De unga kusinerna Aaltonen & Co från Bockfjärden, månne här finns en kommande ordförande för Porkala uf?
Foton: Patrick Eriksson*

Hemmafest på Rigårdsnäs

Teatergänget Rampfeber visade den 21 juli pjäsen "Hemmafesten", skriven av Gilles Dyrek, i översättning av Gunilla Hemming och regi av Marc Svahnström.

Det var nu tredje sommaren i rad som Teater Rampfeber gästade Rigårdsnäs, så det börjar likna en tradition.
www.rampfeber.fi.

MARITA LINDQUIST HYLLADES MED TEMADAG

Temadag med berättelser och musik

Porkala uf återkom i somras med en ny satsning kring kända kulturpersoner med anknytning till Porkala. Det blev en fristående fortsättning till det populära Arvid Mörne symposiet för två år sedan. Nu stod den kända barnboks författaren, dikteren, redaktören och journalisten Marita Lindquist i tur. Temadagen fokuserade på hennes författarskap och versdiktning och samlade kring hundra deltagare.

Idén till en temadag med anledning av att Marita Lindquist i höstas skulle ha fyllt 100 år föddes på fjolårets sommarutfärd. En arbetsgrupp tillsattes och det resulterade i ett minnesvärt evenemang på Rigårdsnäs, med mångsidigt program och fullsatt festsal den 18 augusti 2018.

Marita Lindquist (1908-2016) var en av våra kändaste barnboks författare. Hon skrev över 40 böcker, bl.a. om Malena, Kotten, Toffe och Andrea samt Robban. Hon var också verksam vid radio och TV - många av oss kommer ännu ihåg "Vi på Lilla Torget". Som redaktör vid Hufvudstadsbladet startade hon HBL:s juniorsida och skötte den i många år.

Mångsidigt program

Ordföranden **Gun Weckman** hälsade först alla välkomna och gav sedan över ordet till **Patrick Eriksson** som hade arrangörsansvaret för temadagen. Han visade till först en liten snutt ur videon "Sländans vinge", där Marita Lindquist blev uppvaktad av en grupp barn på sin sjuttioårsdag 1988. Redan den korta videosnutten visade hur ledigt hon umgicks med barnen och hur hon kunde koppla in sig på deras våglängd.

Marika "Ika" Kuusakoski, dotter till Marita, berättade om människan och mamman i familjen Lindquist. Det blev en skojig och stundvis berörande berättelse om hennes mamma, som alltid var igång med något projekt samtidigt som hon redan hade nästa på lut.

Ika inledde med att berätta om mamma Maritas barndom och om hemmet på Bulevarden i Helsingfors.

Därefter beskrev hon sin egen barndom och somrarna på Klinthälla som byggdes efter parenteserna och berättade att mamma Marita fann inspiration från Klinthällas och Porkalas vackra natur men också från alldeles vardagliga händelser. Speciellt levande blev berättelsen om älgen som lyssnade på Mozart från bilradion, eller beskrivningen om hur Marita sprang mellan sitt och Ikas syster Ankis hus med pappren fladdrande, när det var en text som skulle få melodi eller tvärtom, en melodi som skulle få text.

Publiken satt som trollebunden under Ikas berättelse. Den stämningen varade under hela eftermiddagen.

Musik och barnvisor

Jonna Sundberg & Jonas Koivumäki uppträdde med barnvisorna "Visa i vänster öra" och "Det bästa jag vet", samt en vacker tolkning av "Mitt äppelträd", med vilken Ami Aspelund hade kommit på andra plats i uttagningarna till Eurovisionstävlingen 1982.

Ann-Catrin Wulff berättade om sitt och Maritas långvariga samarbete kring barnvisor. Samarbetet utvecklades till en fast vänskap som höll långt efter att Marita redan var pensionerad, ända till hennes sista år. Ann-Catrin spelade upp några melodier och speciellt tog hon upp den fortfarande mycket aktuella visan "Kom ihåg att vi är många", skriven av Marita och tonsatt av Ann-Catrin Wulff. Den visan vann första pris i Unicefs tävling för barnmusik i Portugal 1993!

Intressant diskussion

Efter en kort paus fortsatte temadagen med en paneldiskussion under ledning av **Agneta Eriksson**. I panelen deltog med **Ika Kuusakoski**, **Ann-Catrin Wulff**, **Lasse von Herten** och **Kristoffer Kuusakoski**, dotterson till Marita och verklighetens "Toffe" i böckerna.

Agneta frågade sig bl.a. varför Marita i dag inte mera läses så allmänt, är inte böckerna aktuella mera idag? Det blev en fin diskussion kring den frågeställningen och också många andra intressanta synpunkter kring Marita Lindquists författarskap diskuterades.

"Toffe", d.v.s. Kristoffer Kuusakoski charmade publiken med att berätta om sin mormor med stor värme samtidigt som han konstaterade att han i sin barndom egentligen inte alls hade varit förtjust i att vara "modell" för bokens Toffe.

Det blev en fin diskussion som gav många nya vinklingar på personen och författaren.

Barn i vår värld

Det som särskilt kom fram i många av föredragen och musikinslagen var hur lyhörd Marita Lindquist hade varit för barnen, ända från det oerhört populära TV-programmet "Vi på Lilla Torget" på 1960-talet till hennes allra sista visor.

Trubaduren **Lasse von Herten** avslutade hela temadagen med ett musikinslag och började med "Tidigt en morgon" ("Early one morning") i Maritas översättning. Han fortsatte sedan med "Farfarspolkan", en glad traditionell finsk folkvisa, också den i översättning av Marita.

Lasse tog till slut upp samarbetet mellan sånggruppen Cumulus och Marita Lindquist och avslutade med visan "Barn i vår värld", där Marita skickligt hade fångat barnens värld och barnens värderingar, till en melodi av Jaques Brel, inspelad av Cumulus 1979.

En finare avslutning på hela temadagen kunde man inte ha önskat sig!

Text: Patrick Eriksson

Marita Lindquist

TEMADAGENS BILDKAVALKAD

Till vänster:

Ann-Catrin Wulff

Nere till vänster:

*Paneldiskussionen leddes av
Agneta Eriksson*

Nederst till vänster:

*Lasse von Hertzen sjunger
"Barn av vår värld".*

Uppe till höger:

Marika Kuusakoski

Nere till höger:

*Jonas Koivumäki och Jonna
Sundberg*

Längre ner till höger:

*Salen var fullsatt och stäm-
ningen stundtals magisk.*

Nederst till höger:

*Alla medverkande avtackas av
konferencieren och arrangören
Patrick Eriksson.*

*Foton: Gun Weckman,
Finn Lyckoberg och
Patrick Eriksson*

TEMADAGENS UTSTÄLLNING

Hundra bilder!

Temadagens deltagare hade också möjlighet att bekanta sig med en utställning om Maritas författarskap med bilder och artiklar.

Utställningen bestod av ca hundra bilder (vad annars!) på fem stora planscher, sammanställda av Marika och Torsti Kuusakoski samt Agneta och Patrick Eriksson. Också Gun Weckman och Agneta Brenner hade bidragit med böcker. Planschererna visade varierande bilder och texter från Marikas allra första böcker till tidningsartiklar från senare år.

ÅTERBLICKEN FORTSÄTTER MED MUSIK OCH KONST...

"Skivsläpp" på Mörne

CD-skivan med visorna från konserter i samband med Arvid Mörnesymposiet i augusti 2016 blev färdig förra sommaren. I samarbete med Visans Vänner i Helsingfors hölls en "skivsläpps-konsert" på Vallmogård i Grankulla den 22 augusti.

Publiken fyllde den lilla kammarmusiksalen på Vallmogård till brädden. På konserten uppträdde kompositörerna själva, d.v.s. Henrik Huldén, Carita Holmström, Jonna Sundberg & Jonas Koivumäki, Lasse von Herten samt Valter Huldén och Jessica Thurin (bilden). Jessica hade också fungerat som koordinatör och Patrick Eriksson hade ansvarat för hela projektet.

Konsthappening

Till Porkala-bornas stora glädje har våra konstnärer Erik Uddström och Pentti Aaltonen fortsatt med sina omtyckta "Konsthappeningar" och årets jippo hölls 24-26 augusti på Rigårdsnäs.

Rigårdsnäs var öppet i dagarna tre och många i Porkala tog sig en trevlig avstickare till happeningen där man kunde se Eriks fantastiska fotografier och Penttis finurliga konstverk. Enligt gammal tradition uppträdde Pentti Hildén och Patrick Eriksson med visor. Också Pentti Aaltonen själv tog fram gitarren och underhöll bl.a. ordförandens barnbarn (bilden).

Finnairin kuoro på Rigårdsnäs - igen

Finnairin kuoro hade sin första konsert på Rigårdsnäs 2017. Den väl-sjungande körens medlemmar blev så förtjusta i Rigårdsnäs att de kom tillbaka förra hösten och höll en ny konsert den 1 september 2018.

Rigårdsnäs vackra festsal var återigen fullsatt av musikälskande föreningsmedlemmar, vänner och bekanta. Kören, som i allmänhet uppträder främst på välgörenhetstillställningar, hade igen bullat upp med lyxiga bakverk och en trevlig sångrepertoar på finska och svenska. Kören dirigeras av kantor Mikko Haapaniemi.

... OCH MERA MUSIK

Vismiddag med Visans Vänner

Det blev favorit i repris (från 2015) när Visans Vänner i Helsingfors gästade Rigårdsnäs med Vismiddag den 21 september. Än en gång var salen fullsatt och publiken fick vid sittande bord njuta av god mat och fina visor hela kvällen lång.

Porkala uf:s och Visans Vänner:s samarbete har redan långa traditioner, många minns ännu Porkala-Visorna som ordnades under 1990-talet och början av 2000-talet.

Nu fick sommarens säsong en fin avslutning med en verkligt fin viskonsert men man frågar sig, vilket var bättre, maten som föreningens egna jätteduktiga "köksmästare" hade tillrett eller visorna som klingade från scenen? Tja, kanske onödigt att spekulera, men **Magdalena Häggström**, **Annika Niemimaa** assisterade av **Kim Larsen**, **Rebecka Pitkänen** och **Alex Tronti** (bilderna nederst till höger) skulle nog ha varit värda ett par Michelinstjärnor för både anrättningarna och serveringen!

Men visst var ju visorna fina de också! **Heidi Hansson-Fagerlund** och **Niklas Fagerlund** (bilden uppe till höger) rev ner stora applåder med sin både roligt och skickligt framförda "Jag diggar dig" rap av Povel Ramel, medan de gamla bekantskaperna **Cara Hjelt**, **Rabbe Nevalainen** och **Chrisu Österberg** sjöng både nytt och gammalt, härligt vackra och tankvärda visor. Också **Patrick Eriksson** syntes (och hördes) på scenen och kvällen avslutades med **Gustav "Gutte" Klingstedts** både humoristiska och finstämda ballader.

Det var en mycket nöjd publik som vandrade hemåt i den skönt varma höstnatten.

Foton: Gun Weckman, Magdalena Häggström, Agneta Brenner och Patrick Eriksson

PORKALA REKREATIONSOMRÅDEN ÅTERINVIGDES

Nationalparken är glömd - eller?

Under hösten kunde vi i media läsa om att Porkala friluftsområden hade återinvigts den 24 oktober 2018. Vi undersökte vad saken gick ut på och fick information om två separata projekt på gång för Porkala.

Vi minns säkert alla "kriget" om Porkala nationalpark för ett par år sedan. Efter en stark insats av bl.a. Porkala uf beslöt statsrådet att det inte skulle grundas en nationalpark i Porkala. I stället skulle det grundas naturskyddsområden på de statsägda markerna. Det tycks nu finnas olika uppfattningar om vad som egentligen är på gång. Jag skall här försöka klargöra det hela.

Forststyrelsen gav 2018 ut en rapport, där kan man läsa följande:

"Statsrådet fattade i början av år 2016 ett principbeslut att utveckla Forststyrelsens områden i Porkala i Kyrkslätt som naturskyddsområden. I detta sammanhang beställdes av Forststyrelsen en utredning om hur man kunde sammanjämka skydds- och utvecklingsmålen för skärgårds- och havsområdena i Kyrkslätt och Ingå samt hur man kunde ordna samarbetet i fråga om produktionen av rekreationstjänster. Åren 2016 och 2017 inventerade Forststyrelsen områdets natur-, kultur- och bruksvärden samt utarbetade en plan för utveckling av rekreatjonsbruket. Detta arbete utfördes speciellt i följande två områden, som delvis överlappar varandra:

1. Porkala naturskyddsområde, ett statsägt område som kommer att utses till naturskyddsområde genom en förordning av statsrådet. Areal ca 12 764 ha, varav land ca 242 ha och vatten 12 520 ha (Naturaområden i Kyrkslätt skärgård och i Ingå skärgård).
2. Porkala udd, en för rekreatjonsbruk avsedd helhet som består av naturskydds- och friluftsområden och som förvaltas av många markägare (Kyrkslätt, Vanda, Nurmijärvi, Helsinki, Forststyrelsen). Areal ca 2 923 ha, varav land ca 322 ha och vatten 2 601 ha."

Texten ovan må vara typisk tjänstemannasvenska med den reder ändå ut begreppen:

De statsägda vattenområdena blir alltså naturskyddsområden, medan Porkala udds tidigare friluftsområden nu blir rekreatjonsområden (vilket är precis samma sak, eftersom begreppet "friluftsområde" numera i planläggning kallas "rekreatjonsområde", jfr finskans "ulkoilualue och virkistysalue").

På kartan här bredvid ser vi att Vanda stads områden är officiellt rekreatjonsområden (gröna på kartan) medan resten av friluftsområdena på Porkala udde redan nu är klassade som naturskyddsområden (brunas på kartan), även om de alltså samtidigt fungerar som rekreatjonsområden.

Nu har då Vandas, Nurmijärvis och Kyrkslätt samt Nylands friluftsområdesförenings friluftsområden på udden återinvigts. Varför då?

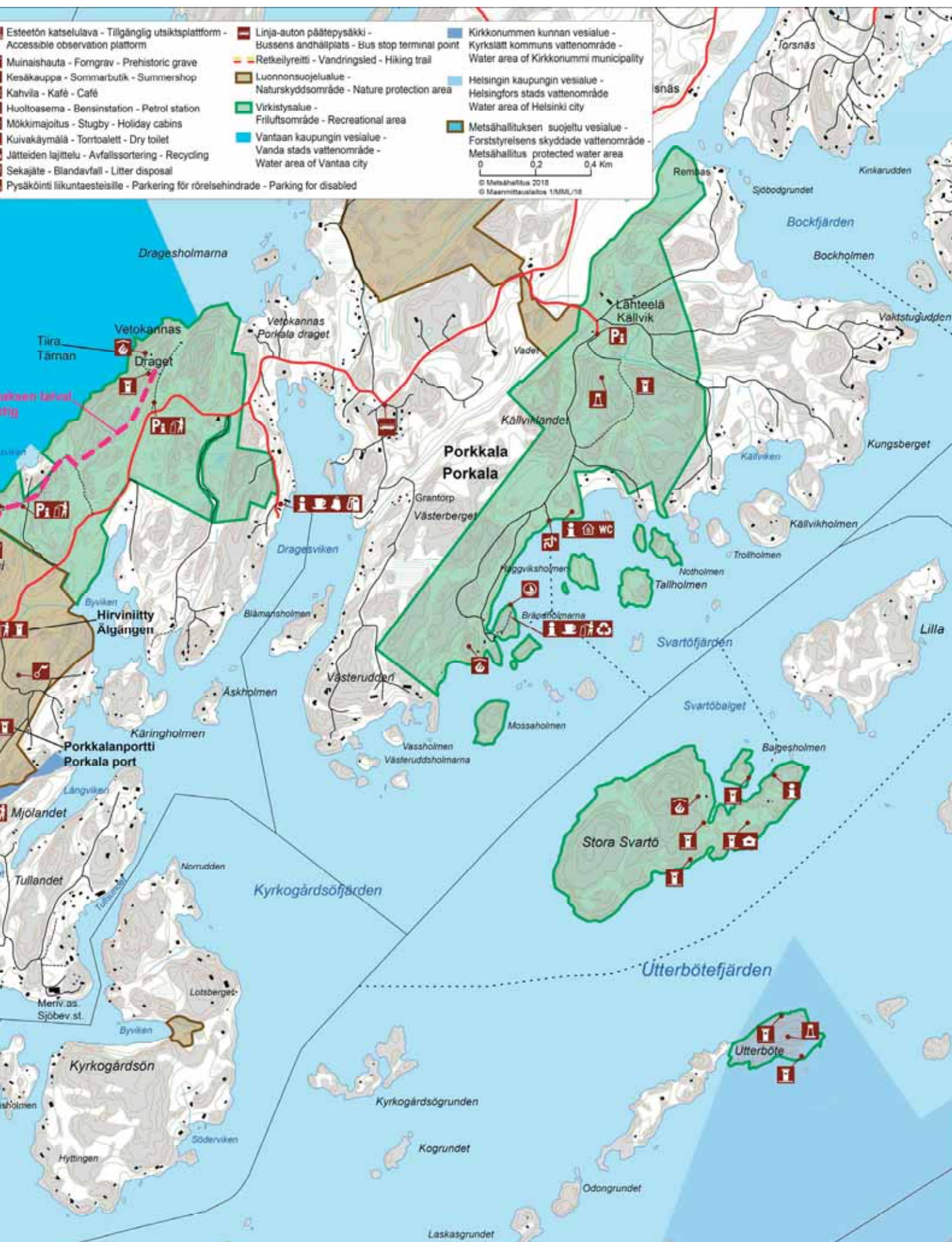
Det visade sig att en stor del av medel statsrådet hade satt åt sidan för de ovannämnda utredningarna samtidigt också användes för att utveckla och modernisera friluftsområdena på udden.

Inget illa i detta, antar jag. Eller rättare sagt, hoppas jag, eftersom naturen inte tål det hårda slitaget från användarna. Vad som nu alltså har gjorts för att förbättra servicen på de nuvarande friluftsområdena är nya stigar och parkeringsplatser. På kartan här bredvid kan vi se vilka nya servicepunkter som nu skall finnas på friluftsområdena. Skall bli intressant att se hur detta kommer att påverka antalet besökare på udden.

Men Finlands naturskyddsförbund lever av någon anledning kvar i tron att de ännu skall få en nationalpark till Porkala och så länge de jobbar och lobbar för detta måste vi alla vara på vår vakt. Tragiskt och huvudlöst att det fortfarande är vi vanliga människor som vill värna om miljön i Porkala och skydda den från Finlands naturskyddsförenings exploateringsiver!

Text: Patrick Eriksson

PORKALAÖDEN

Händelser i Porkala under Finlands ödesår 1918

I år är det 100 år sedan inbördeskrigets slut. Följaktligen har det under jubileumsåret skrivits mycket om de dramatiska händelserna i vårt land för ett sekel sedan. Det kan vara av intresse för speciellt den yngre generationen att få en inblick i vad som utspelade sig i Porkala under ofärdsåret 1918.

Texten i den här artikeln har till stora delar varit publicerad tidigare, närmare bestämt i Vassboken 1998/2.

Porkala uf:s minnesgrupp intervjuade Oskar Lundberg*) på Räfsö den 14 augusti 1998. Han berättade då:

"Efter det att Sigurdskåren börjat sin reträtt söderut via Långviken till Frigeby, meddelades det att den som

ville hade rätt att skilja sig från kåren. Ca 100 man (av 640 man som Sigurdskåren bestod av) begagnade sig av tillfället och sökte sig västerut över isen, några ända till Estland men största delen sökte sig till närheten av hemmet och höll sig dolda där. Till ön Hästen tog sig bl.a. ingåbon Axel Dahlman och porkalaborna Anton och Alfons Strömsten. Samtliga av dem som separerades från kåren torde ha klarat sig med livet i behåll, utom poliskonstapel Rurik Birger Langinkoski som sökte sig till Helsingfors och där blev fasttagen och skjuten av de röda."

I februari 1998 hade Oskar Lundberg upptecknat följande:

"En episod i samband med Sigurdskårens förskingring vintern 1918.

Mina morföräldrar, August Wilhelm och Emilia Åhman på Järvön, Östergrannas hjälpte en grupp Sigurdskårister att gömma sig för de röda ef-

ter den misslyckade bataljen om Makilo. Efter några dagar på Järvö hade man ansett att det inte i längden skulle vara säkert att stanna där. Det fanns bosättning på den andra ändan av ön, och att lita på grannar...?

På Engelmansgrundet, söder om Mickelskären, fanns på den tiden en liten övernattningsstuga som användes vid fiske. Dit förde Åhman en grupp på sex Sigurdskårister. Färden dit måste naturligtvis göras på natten. Avståndet från Järvön dit kan väl vara två sjömil (ca 3,5 km). Ved och proviant måste nattetid forslas dit många gånger då gruppen uppehöll sig där från den 27 februari till den 11 april 1918. (Sex veckor).

Som ett senkommet tack för detta erhöll makarna Åhman på min morfars 80-årsdag (22/9 1930) ett dussin matskedar i silver med datumgravering, där det framgår vilken tid de vistades på Engelmansgrundet. Dess-

Bild från Engelmansgrundet, tagen 1918. Längst till vänster Richard Kallström från Sunds och längst till höger hans son Eric. Kan någon identifiera de tre personerna i mitten?

utom fick min morfar en askkopp med silverkant där följande är ingraverat; R(ichard) Kallström, T(or) Nymalm, H(arald) Aspelin, B(ernhard) Olin, E(ric) Kallström och A(xel) Bäckström.

Någon tid före denna period hade Richard Korkman från Nägels besökt Åhmans på Järvö och undrat om han kunde gömma några papper hos dem utan att de skulle få något obehag utav detta.

Då makarna gått med på förslaget började man diskutera platsen där dessa värdesaker kunde tänkas placeras. Allt möjligt såsom stenfotens ventilationsgluggar hade varit på förslag. Då hade min mormor visat på morfars garnnystan som låg vid bindtjugan. Sagt och gjort, plånboken veks ihop och så nystades runt den en eller två härvor bomullsgarn. Korkman hade frågat var nystanet skulle placeras. Låt det ligga på golvet vid de andra, hade mormor sagt, och där låg det ända tills läget

hade lugnat sig och Korkman kunde hämta sina värdesaker från ön. Detta för att belysa hur ortsbefolkningen var inställd till utvecklingen"

Så långt Oskar.

Nu ännu tillbaka till Engelmansgrundet. Vi är många sommarbor i Porkala som genom släktskap med de sex Sigurdskåristerna redan som barn hört berättas om övervintringen på det lilla grundet som hör till Gråsälsbådorna. Speciellt dramatisk var berättelsen om hur Rakel Kallström nattetid körde ut mat och förnödenheter till sin far och de övriga som höll sig gömda där ute i yttersta havsbandet. I början körde hon med häst, men när drängen på Sunds började undrade varför hästen var så svettig på morgonen såg hon igen annan utväg än att börja skida. Det rörde sig om en sträcka på ca 15 km tur och retur! Från Järvö till Engelmansgrundet var avståndet "bara" ca 3,5 km och männen på grundet hade

nog Oskars morföräldrar att tacka för den huvudsakliga matförsörjningen. Vilket de ju också gjorde!

*) Fotnot:

Oskar Lundberg från Räfsö var med när Porkala uf:s verksamhet åter-upptogs 1958 och han fungerade som sekreterare i föreningen 1960-67 och ordförande 1970-86. Oscar var ordförande i föreningen när verksamheten lades på is 1970 och det var han som starkast pläderade för att inte upplösa föreningen trots att man då inte fick ihop till ny styrelse.

Han sade att rätt som det är dyker det upp någon eldsjäl som tar i med nya krafter. Hur rätt fick han inte; 1986 blåstes det nytt liv i föreningen på Carita Nylunds initiativ. Oscar Lundberg utnämndes då till hedersmedlem.

Text: Agneta Brenner

Som man kan se på kartan nedan ligger Engelmansgrundet långt ute i Finska viken, dryga två sjömil öster om Järvö.

ARVID MÖRNE - NYA VISOR

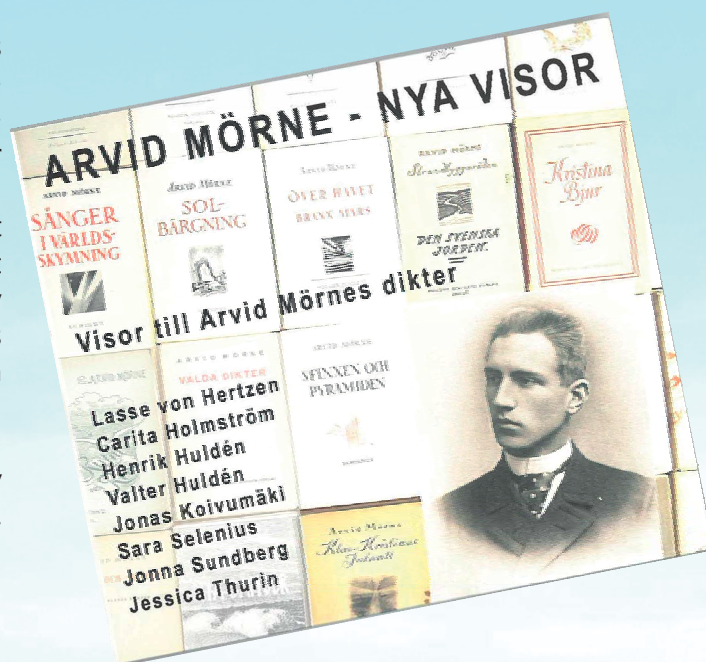
En unik kulturgärning är nu dokumenterad!

De fina visorna till dikter av Arvid Mörne som komponerades och uppfördes till Mörne-symposiet i augusti 2016 är nu förevigade på CD-skivan "Arvid Mörne - Nya Visor", utgiven sommaren 2018.

CD-skivan innehåller 14 nykomponerade visor, sjungna av de artister som också har komponerat dem. De flesta har ett enkelt melodiskt ackompanjemang, några har också bas, piano m.m. Melodierna är klara och klangfulla.

Mycket arbete har också satts ner på utformningen och layouten. Pämbilden har samma utformning som affischerna för Mörne-symposiet, medan insidan av skivfodralet består att ett fotografi av Kallbåda fyr. Fodralet bakpärm visar ett fotografi av Rönnskär, taget tidigare i våras från Sverigebåten, därav visionen av att det är taget "från luften".

Skivan kostar 20 euro och säljs av **Porkala ungdomsförening r.f.** Om du missade att ge eller få den till julklapp så kan du nu beställa den av Patrick Eriksson, telefon: 0500 447 147 e-post: pe@eriarc.fi

Missa inte fjolårets finaste skiva!

